

عنوان مقاله:

مشارکت مردمی و پلیس: الزام ها و راهبردها

محل انتشار:

فصلنامه علمی مطالعات راهبردی ناجا، دوره 1، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سید محمد میرسندهسی - دانشیار جامعه شناسی دانشگاه امام حسین (ع)

خلاصه مقاله:

توجه روزافزون به نقش و جایگاه مردم در صورتبندی جامعه معاصر و تلاش برای مشارکتپذیری مردم در امور مختلف نشاندهنده اهمیت آشکار نقش مردم بیش از گذشته است. بیشک دلیل آن مفهوم «سرمایه اجتماعی» و اهمیت فزاینده بهره‌مندی از آن در مواجهه با مسائل و چالشهای گوناگونی است که فراروی جامعه و نهادهای برآمده از آن قرار دارد. مشارکت مردم در امور مختلف در حقیقت راهی است برای بهره‌برداری هر چه بیشتر از این نیروی بیکران اجتماعی و کاستن از دامنه مسائل و گرفتاریهایی که کمابیش در جامعه با آن روبه‌رو هستیم؛ با وجود این، پیش از آنکه «پلیس» به عنوان بخشی از نهادهایی که کارویژه اصلی آنها ایجاد و نگهداری نظم و امنیت است، بخواهد از این سرمایه استفاده لازم را ببرد، نخست باید بتواند «بینش ضروری برای بهره‌مندی مناسب از این توانایی» را در مجموعه خویش و در افراد و رویهها و فرهنگ سازمانی فراهم آورد و همچنین «زمینههای اجتماعی لازم برای این مشارکت» را آماده کند. بر این پایه، در این نوشتار تلاش شده است با بازخوانی مفهوم مشارکت، زمینههای اجتماعی لازم برای مشارکت فعال مردم در فعالیتهای پلیسی، توضیح داده شود. همچنین برای آنکه انگیزه‌های لازم برای این تغییر نگرش و رفتار نزد مسئولان نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران به صورت راهبردی فراهم آید، اهمیت مشارکت مردم و نقش سازنده آنها در کاهش جرایم که سازنده رویکردی جدید در امنیت در قالب مفهوم امنیت اجتماعی است، تبیین شده است. این مقاله به روش کیفی و با استفاده از دو شیوه برای تحلیل پدیدهها به موضوع پرداخته و آنگاه به راهبرد رسیده است. در پایان نوشتار راهکارهایی برای توسعه مشارکت اجتماعی مردم، راهبردهایی برای شناسایی زمینه مشارکت پیوسته، بازتوزیع وظایف پلیس و مشارکتهای همسو با کار پلیس ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

پلیس، مشارکت مردمی، مشارکت پیوسته/گسسته، مشارکت توده‌ای/سازمانیافته، سرمایه اجتماعی، امنیت اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1925185>

